

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 412/05
23.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Љубомира Вучковића и Милене Инић-Дрецун, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Крагујевцу, изјављеној против пресуде Окружног суда у Крагујевцу К број 187/04 од 28. 12. 2004. године, у седници већа одржаној дана 23. 05. 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Крагујевцу ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ у погледу одлуке о кривичној санкцији пресуда Окружног суда у Крагујевцу К број 187/04 од 28. 12. 2004. године, тако да Врховни суд оптуженог АА за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ, за које је том пресудом оглашен кривим, на основу члана 5, 33, 38. и 41. ОКЗ, ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 5 месеци.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом оптужени АА оглашен је кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одређено да се према оптуженом иста неће извршити ако за време од 1 године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

На основу члана 69. у вези члана 245. став 5. ОКЗ, оптуженом је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 0,91 грам опојне дроге хероин.

Истом пресудом на основу члана 193. и 196. ЗКП, оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и плати суду на име паушала износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Крагујевцу, због одлуке о казни са предлогом да првостепена пресуда буде преиначена, тако што ће оптуженом за извршено кривично дело бити изречена казна затвора.

Заменик Републичког јавног тужиоца Србије ставио је предлог Ктж. број 543/05 од 10. 05. 2005.године, да се жалба Окружног јавног тужиоца у Крагујевцу уважи, а првостепена пресуда преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће оптуженом бити изречена казна затвора.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода у жалби нашао:

Жалба је основана.

У првостепеном поступку није учињене није битна повреде одредаба кривичног поступка, нити је повређен кривични закон на штету оптуженог, а на које повреде Врховни суд пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Испитујући одлуку суда о кривичној санкцији, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности које су од значаја за одмеравање казне оптуженом у смислу 41. ОКЗ.

По оцени Врховног суда, није правилно оцењен значај утврђене отежавајуће околности да је оптужени раније више пута осуђиван, а једанпут и за истоврсно кривично дело и то пресудом Окружног суда у Новом Саду К број 58/99 од 23. 01. 2001. године за кривично дело из члана 245. став 1. КЗ СРЈ, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци, а није дат одговарајући значај утврђеним олакшавајућим околностима на страни оптуженог да је признао извршено кривично дело и да му је одузета мала количина опојне дроге.

С обзиром на изнето, Врховни суд налази да у конкретном случају није правилно оцењена тежина и друштвена опасност извршеног кривичног дела као и степен кривичне одговорности оптуженог када је оптуженом за извршено кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ, првостепени суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити ако за време од 1 године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

По оцени Врховног суда, оваква кривичном санкцијом не може се постићи ни општа сврха кривичних санкција, нити сврха условне осуде предвиђене чланом 5. и 51. ОКЗ, а имајући у виду да је оптужени оглашен кривим за кривично дело високог степена друштвене опасности и да се у конкретном случају не може очекивати да ће упозорење уз претњу казном довољно утицати на оптуженог да више не врши кривична дела.

Стога се основано у жалби Окружног јавног тужиоца побија првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији и истиче да није правилно оцењена ранија осуђиваност оптуженог, па је основан и предлог у жалби да првостепена пресуда буде преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће оптуженом бити изречена казна затвора.

Са изнетих разлога, Врховни суд је уважио жалбу Окружног јавног тужиоца и оптуженог АА за кривично дело неовлашћено држање опојне дроге из члана 245. став 3. ОКЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 5 месеци налазећи да је она сразмерна степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и кривичној одговорности оптуженог као и да представља довољну и нужну меру за постизање сврхе кажњавања из члана 33. ОКЗ.

Стога је на основу члана 391. ст. 1. ЗКП, Врховни суд одлучио као у изреци пресуде.

Записничар Председник већа-судија

Весна Веселиновић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

